

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X
zastoupená opatrovnící X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2025, č. j. MPSV-2025/193674-925

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 9. 2025, č. j. MPSV-2025/193674-925, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 125 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „úřad práce“) ze dne 27. 6. 2024, č. j. 30661/2024/MBO.
2. Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce rozhodl poskytovat žalobkyni příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od srpna 2023, neboť jde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost).

II. Žaloba

3. Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je v rozporu s rozsudkem zdejšího krajského soudu ze dne 1. 7. 2025, sp. zn. 60 Ad 1/2025. Došlo k pochybení při vypracování posudkového hodnocení, zdravotní stav nebyl zhodnocen komplexně na základě zdravotní anamnézy. Posudek byl postaven pouze na částech odborných nálezů, došlo tak k pochybení při objektivizaci skutečného zdravotního stavu žalobkyně, včetně komorbidit působících na kvalitu jejího života i schopnosti výkonu základních životních činností a potřeb. Přiznané nezvládnutí základních životních potřeb v bodech h), i) a j) odst. 1 § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, neodpovídá realitě ani odborným nálezům. V kontextu diagnostikovaných postižení, počínaje DMO (dětskou mozkovou obrnou), přes kvadruparesu pravostranně akcentovanou, parézu pravé horní končetiny, dyspraxii, epilepsii, mentální retardaci a poruchu exekutivních funkcí, má žalobkyně nárok na uznání více životních potřeb. Konkrétně nezvládá základní životní potřeby b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena.
4. Co se týče základní životní potřeby orientace, je vymezena aktivitou orientovat se osobou, místem a časem. Z lékařské zprávy psychologa (Mgr. K. ze dne 3. 11. 2023) vyplývá, že žalobkyně má přetrvávající obtíže v oblasti exekutivních funkcí, sníženou úroveň celkové orientace. Z lékařské zprávy z logopedie (Mgr. M. ze dne 28. 11. 2023) plyne, že žalobkyně je na těle orientovaná, v časové orientaci má výrazné potíže. V lékařské zprávě psychiatra (MUDr. S. ze dne 30. 3. 2023) je uvedeno, že žalobkyně není schopná poznávat hodiny a časy, nepozná hodiny, neorientuje se v exteriéru, není schopná číst jízdní řády. V psychologických zprávách (Mgr. K. ze dne 9. 6. 2025 a 5. 9. 2025) je uvedeno, že výsledky testu WISC-V prokazují stagnaci dílčích dovedností, intelektový výkon na hranici lehkého až středně těžkého mentálního opoždění, úroveň samostatnosti odpovídá mladšímu školnímu věku. To se projevuje i v oblasti orientace – žalobkyně není schopna samostatně se orientovat v čase ani složitějších situacích, není samostatný pohyb v exteriéru.
5. K neuznání základní životní potřeby komunikace žalobkyně namítala, že posudek je v přímé rozporu s odbornými zprávami. Podle psychologických zpráv výsledky testu WISC-V prokazují výrazné deficity v oblasti verbální komunikace, stagnaci dovedností, úroveň odpovídající mladšímu školnímu věku. Dle logopedické zprávy ze dne 28. 11. 2023 porozumění řeči a slovní zásoba neodpovídá věku. Je zřejmá snížená schopnost se doptat, vytvořit otázku, zformulovat požadavek, vyjádřit určitou potřebu. Také ve zprávě z

psychiatrie je uvedeno, že v oblastech sociální komunikace žalobkyně nechápe kontext komunikace, vymýšlí si někdy vlastní slova.

6. Pokud jde o základní životní potřebu stravování, ta je vymezena aktivitou konzumovat stravu v obvyklém denním režimu. Podle psychologických zpráv ale porucha exekutivních funkcí žalobkyni narušuje plánování činností a času, to vyžaduje připomínání a dohled, žalobkyně není schopna samostatně dodržovat pravidelný režim jídla a pití. Dle lékařské zprávy z ergoterapie (Bc. F. ze dne 10. 11. 2023) je nutno žalobkyni připomínat, kdy je třeba jíst/pít.
7. Žalobkyně se dovolávala i neuznání základní životní potřeby oblékání a obouvání. Odkázala na lékařskou zprávu z ergoterapie, dle níž je na pravé horní končetině (původně dominantní) je zřetelná dyspraxie a dyskoordinace, zřejmě je i oslabení úchopu, kloubů paže, chybí dynamika. Problémy s oblékáním nejsou jen fyzického rázu, ale také psychického. Z psychologického vyšetření vyplývá, že schopnost samostatnosti a každodenního fungování odpovídá mladšímu školnímu věku, v mnoha oblastech předškolnímu, to se projevuje i v oblasti oblékání, je třeba asistence ve všech složkách sebeobsluhy. Dle lékařské zprávy z psychiatrie je nutný dohled k adekvátnímu oblékání. Zpráva z neurologie (MUDr. R. ze dne 6. 12. 2024) potvrzuje trvalý mentální deficit a motorické potíže, které se promítají do manipulace s oblečením. Potíže jsou i psychologického rázu, žalobkyně není schopna samostatně vybrat vhodné oblečení, vrstvit ho podle počasí a provést celý úkon bez dohledu. V této oblasti se žalobkyně projevuje na úrovni dítěte mladšího školního věku, nikoliv dospělé osoby.
8. Dále žalobkyně nesouhlasila s neuznáním základní životní potřeby tělesná hygiena. Ze zpráv z psychologie vyplývá, že schopnost celkové samostatnosti a každodenního fungování odpovídá mladšímu školnímu věku, v mnoha oblastech předškolnímu, v rámci každodenních činností je nutný téměř neustálý dohled a dopomoc dospělé osoby. Také se uvádí, že přetrvávají obtíže v oblasti hrubé i jemné motoriky a exekutivních funkcí, potíže s osvojováním sebeobslužných činností. Navíc je relevantní, že se jedná o zřetelnou dyspraxii horních končetin a z toho vyplývající špatnou koordinaci, jak uvádí zpráva z ergoterapie. Nebyla ani zohledněna porucha exekutivních funkcí, která způsobuje i zanedbání osobní hygieny. I ve zprávě od psychiatra je zmíněno, že je nutný dohled při hygieně. Neurologická zpráva potvrzuje trvalý mentální deficit a motorické obtíže, které se promítají i do oblasti sebeobsluhy a hygieny.
9. Žalobkyně namítala, že posudek využil znalecký posudek MUDr. J. M. ze dne 14. 9. 2024 účelově. Ten byl vypracován pro účely hodnocení celkové způsobilosti k právním úkonům, nikoli hodnocení jednotlivých životních potřeb podle metodiky žalovaného. Při hodnocení nebyly znalcem použity žádné psychodiagnostické testy, posudková komise se přesto opírala výhradně o tento posudek, nikoli o aktuální psychologické zprávy Mgr. K., které byly vypracovány přímo pro účely posouzení funkčních schopností v každodenním životě a obsahují výsledky nejnovějšího standardizovaného testu WISC-V, jež potvrzují intelektový výkon v pásmu lehkého až středně těžkého mentálního opoždění. Tvrzení posudkové komise, že žalobkyně mohla být při vyšetření indisponována, není ničím podloženo, jde o spekulativní vyjádření.

10. Posudková komise hodnocení opírala o starší výsledky testu WISC-III ze dne 3. 11. 2024, ten vzhledem k opakování provedení a zastaralým normám neposkytuje aktuální obraz o zdravotním stavu žalobkyně. Výsledky nejnovějšího testu WISC-V ze dne 9. 6. 2025, který byl proveden poprvé, ukazují zhoršení stavu a stagnaci dílčích dovedností, mají vyšší vypovídací hodnotu. Dle aktuálních psychologických zpráv dochází v celkovém kontextu ke zhoršení stavu. Přesto posudková komise uvedla, že není uvedena bližší příčina zhoršení a zpráva neobsahuje hodnotu IQ. Závěr je metodicky nesprávný, zpráva obsahuje detailní funkční popis a výsledky dílčích indexů.
11. Došlo také k porušení metodiky žalovaného. Tato metodika nemůže být vykládána tak, že osoby bez těžkého postižení jsou automaticky pokládány za soběstačné. U žalobkyně je přítomna porucha exekutivních funkcí, které sama o sobě způsobuje závažné omezení každodenního fungování, a to i osob s intelektem v normálním pásmu. Posudková komise poruchu exekutivních funkcí ignorovala, převážně se zaměřila na intelektový výkon a stupeň mentální retardace. Jde přitom o samostatnou poruchu, která ovlivňuje schopnost plánovat, organizovat, rozhodovat, kontrolovat chování a dokončovat úkoly i u osob s intelektem v normálním pásmu. Diagnostikovaná mentální retardace zvyšuje u žalobkyně míru závislosti. Podpůrně žalobkyně poukázala na odborné studie, podle kterých jsou exekutivní funkce klíčové a exekutivní dysfunkce se projevují nejen v oblasti kognitivní, ale v praktických každodenních činnostech, včetně sebeobsluhy a sociálního fungování. Jsou nezbytné pro zvládání běžných životních potřeb, jako je příprava jídla, oblékání či orientace v prostředí. Redukce dopadů exekutivní poruchy pouze na 3 uznané životní potřeby je metodicky nesprávná.
12. Dále žalobkyně uvedla, že má diagnostikovanou dětskou mozkovou obrnu a kvadruparesu pravostranně akcentovanou, a odkázala na výsledky neurologické zprávy. Posudková komise neprovedla komplexní hodnocení, ignorovala dyspraxii, poruchu jemné a hrubé motoriky, poruchu koordinace pohybu a jejich souhrnný dopad na schopnost zvládat sebeobslužné činnosti.
13. Z uvedených důvodů se žalobkyně domáhala nového zpětného prošetření a posouzení zdravotního stavu a komplexního prošetření dopadů postižení, v souladu se všemi aktuálně dostupnými lékařskými nálezy a právními předpisy. Jako další nedostatek rozhodnutí žalovaného označila plošně danou systémovou podjatostí lékařů lékařské posudkové služby, kterou bude před soudem dokládat.
14. Z uvedených důvodů navrhovala, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný nejprve shrnul průběh správního řízení. K jednotlivým základním životním potřebám, u kterých se žalobkyně domáhala posouzení jako nezvládaných, uvedl žalovaný skutečnosti, které konstatovala posudková komise. Posudek označil za úplný a přesvědčivý, není třeba, aby každý závěr odkazoval na konkrétní dokument. Posudek nemusí být vědeckou studií, ale musí být srozumitelný, logický a vycházet z objektivních podkladů, což bylo splněno. Má vyšší důkazní sílu, než subjektivní tvrzení účastníka či výpovědi rodiny. Napadená rozhodnutí jsou podle žalovaného v souladu s hmotným i procesním právem.

16. V závěru svého vyjádření žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

VI. Posouzení krajským soudem

17. Krajský soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle § 65 a násl. zákona. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žaloba byla podána žalobkyní jako osobou oprávněnou, za žalobkyni v řízení před soudem jedná matka jako soudem ustanovená opatrovnice, jde o žalobu včasnou, obsahující zákonné náležitosti.

18. Soud nejprve shrne rozhodné skutečnosti týkající se posuzované věci.

19. Naposledy žalovaný rozhodoval ve věci příspěvku na péči poskytovaného žalobkyni dvěma rozhodnutími ze dne 23. 3. 2023. Jedním zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí úřadu práce ze dne 26. 9. 2022, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Druhým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí úřadu práce rovněž ze dne 26. 9. 2022, kterým byl žalobkyni snížen příspěvek na péči z částky 6 600 Kč na 3 300 Kč. Žalobkyně byla v tehdy vedených řízeních posouzena jako osoba mladší 18 let závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I, když nezvládala 3 základní životní potřeby, a to orientace, péče o zdraví a osobní aktivity s tím, že základní životní potřeba péče o domácnost nebyla hodnocena.

20. Dne 3. 8. 2023 zahájil úřad práce oznámením ze dne 27. 7. 2023 řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše přiznaného příspěvku na péči, neboť žalobkyni ke dni 13. 7. 2023 končila platnost posudku o zdravotním stavu.

21. Dne 21. 8. 2023 provedl úřad práce sociální šetření v přirozeném prostředí žalobkyně a dne 13. 10. 2023 požádal Okresní správu sociálního zabezpečení Mladá Boleslav o posouzení stupně závislosti. Dne 20. 12. 2023 obdržel úřad práce posudek z důvodu změny adresy žalobkyně od Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen „OSSZ“) ze dne 19. 12. 2023. V posudku posudková lékařka OSSZ konstatovala, že v případě žalobkyně jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 4 základní životní potřeby, a to orientace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Proti výsledku posouzení uplatnila žalobkyně prostřednictvím opatrovnice výhrady, přesto posudková lékařka konstatovala, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru.

22. Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2024 úřad práce vyslovil, že se žalobkyni bude příspěvek na péči poskytovat ve výši 3 300 Kč měsíčně od července 2023 a ve snížené výši 880 Kč měsíčně od srpna 2023. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 7. 5. 2024, neboť bylo podáno po uplynutí odvolací lhůty. Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2024 vydaným v přezkumném řízení ovšem žalovaný rozhodnutí úřadu práce zrušil a věc vrátil k novému projednání, neboť došlo k chybě ve výrokové části rozhodnutí.

23. Dne 27. 6. 2024 vydal úřad práce nové rozhodnutí, kterým rozhodl poskytovat žalobkyni příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od srpna 2023. Vycházel ze shora zmíněného posudku OSSZ ze dne 19. 12. 2023.
24. V odvolacím řízení nechal žalovaný vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Praze (dále jen „posudková komise“). V posudku ze dne 16. 9. 2024 posudková komise konstatovala, že v případě žalobkyně jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Posudková komise uznala za nezvládané 3 základní životní potřeby: péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalobkyně byla jednání přítomna a byla komisí vyšetřena. V reakci na vyjádření žalobkyně k posudku si žalovaný vyžádal doplnění. V doplnění posudku ze dne 21. 10. 2024 posudková komise setrvala na závěru posouzení ze dne 16. 9. 2024. Následně dne 14. 11. 2024 vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 14. 11. 2024, kterým odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí úřadu potvrdil.
25. Uvedené rozhodnutí žalovaného bylo rozsudkem zdejšího krajského soudu ze dne 1. 7. 2025, č. j. 60 Ad 1/2025-89, zrušeno a věc vrácena se závazným právním názorem žalovanému. Soud konstatoval, stručně řečeno, že žalovaný vycházel z nesprávně zjištěného stavu věci, když posudek posudkové komise a jeho doplnění nelze považovat za řádné a přesvědčivé (v podrobnostech viz body 33. až 39. shora označeného rozsudku), mj. posudkové komisi vytýkal nedostatečné hodnocení duševních schopností žalobkyně, když její zdravotní stav a shromážděné lékařské zprávy a další podklady nebyly hodnoceny odborným lékařem z klinického oboru, jež by byl duševní poruchu žalobkyně schopen řádně posoudit z hlediska zákonných kritérií (bod 34.). Žalovanému uložil, aby si vyžádal takový posudek, případně u jiné posudkové komise, který bude obsahovat komplexní hodnocení kombinovaného zdravotního postižení žalobkyně ve světle lékařských zpráv a dalších podkladů, s nimiž se musí vypořádat, stejně jako s odlišným hodnocením zvládání základní životní potřeby orientace ze strany posudkové lékařky OSSZ.
26. V dalším řízení se žalovaný obrátil na tutéž posudkovou komisi, která vypracovala posudek ze dne 6. 8. 2025 – 2. doplnění posudku, kdy členem posudkové komise byla tentokrát odborná lékařka z oboru psychiatrie. Posudek setrval na závěrech předchozího posouzení ze dne 16. 9. 2024 a 21. 10. 2024. Tedy že žalobkyně se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), neboť není schopná zvládat 3 základní životní potřeby, a to péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Na základě tohoto doplnění posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí ze dne 29. 9. 2025, v němž žalovaný citoval posudkové závěry a uzavřel, že se posudková komise zabývala jednotlivými odbornými zprávami a přihlédla k tomu, že některé ukazovaly vnitřní nekonzistenci nebo nebyly dostatečně podloženy objektivními měřeními. Zdůraznila, že posuzovat zdravotní stav pro účely posouzení stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby mohou jen kvalifikovaní odborníci v daném oboru, kteří splňují zákonem stanovené kvalifikační předpoklady.
27. Pro posouzení žalobních námitek, které se týkají posudkových závěrů o zvládání jednotlivých základních životních potřeb, je rozhodná následující právní úprava a judikatura správních soudů:

28. Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Dle odst. uvedeného ustanovení platí, že nárok na příspěvek má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 uvedeného zákona, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb, v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 zákona o sociálních službách, při splnění dalších podmínek poskytování pomoci.

29. Ustanovení § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách stanoví, při jakém počtu nezvládaných základních životních potřeb se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby osoba do 18 let věku, za předpokladu, že vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Odst. 2 pak stanoví, při jakém počtu nezvládá daných základních životních potřeb se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby osoba starší 18 let věku. Dle uvedeného ustanovení platí, že osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

30. V § 9 uvedeného zákona zákonodárce vymezil základní životní potřeby, jejichž samostatné zvládání se hodnotí pro účely stanovení stupně závislosti na pomoci jiné osoby a stanovil kritéria pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby. Jde o základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení se schopnost zvládat základní životní potřebu pod písm. j), tj. péče o domácnost, nehodnotí u osob do 18 let věku.

31. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 505/2006 Sb. Ta v příloze č. 1 vymezuje schopnosti zvládat základní životní potřeby výčtem aktivit, které musí posuzovaná osoba v souladu s § 2a uvedené vyhlášky zvládat, aby byla jako zvládnutá základní životní potřeba posouzena.

32. Dle § 1 odst. 4 zmíněné vyhlášky platí, že za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a

využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. K uvedenému ustanovení se podrobně vyjádřil Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 9. 2025, č. j. 58 Ad 10/2025-63, kdy zdůraznil, že „*ve skutečnosti je zapotřebí posoudit, zda posuzovaná osoba trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem [§ 3 písm. c) ve spojení s § 8 a § 9 odst. 4 zákona o sociálních službách], který způsobuje poruchu funkčních schopností [§ 9 odst. 4 a odst. 5 věta první zákona o sociálních službách] na úplné či těžké úrovni ve smyslu § 1 odst. 4 věty první prováděcí vyhlášky, tj. za tam stanovených podmínek neumožňuje zvládnutí základní životní potřeby alespoň v přijatelném standardu. Není rozhodující, zda je samotné zdravotní postižení, které je příčinou poruchy funkčních schopností, těžkého či lehkého charakteru.*“

33. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) platí, že pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22). Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. V řízeních, v nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek posudkové komise, a proto je na něj kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24).
34. V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37), přičemž nezvládnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby. Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí

tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy (rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013-26).

35. V posuzovaném případě je podstatné, že napadené rozhodnutí bylo žalovaným vydáno v dalším řízení poté, co byl žalovaný zavázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku č. j. 60 Ad 1/2025-89. Žalovaný si proti tomuto rozsudku nepodal kasační stížnost, byl tedy povinen respektovat závěr, že předchozí posudek posudkové komise ze dne 16. 9. 2024 a jeho doplnění ze dne 21. 10. 2024 nejsou řádným podkladem pro rozhodnutí o stupni závislosti žalobkyně na pomoci jiné fyzické osoby. Bylo povinností žalovaného vyžádat si takový podklad, který soudem vytýkané nedostatky zcela odstraní (ať vyžádáním doplňujícího posudku či posudku nového, vypracovaného jinou posudkovou komisí). Tedy posudku, který bude také konkrétně reagovat na jednotlivé námitky a tvrzení žalobkyně, odlišné závěry posudkové lékařky OSSZ a odlišné hodnocení zdravotního stavu žalobkyně a nutnosti pomoci ze strany jiné osoby dle jednotlivých lékařských zpráv a dalších odborných podkladů, jak na ně v podrobnostech zdejší soud poukázal.
36. Soud má na rozdíl od žalovaného za to, že posudek ze dne 6. 8. 2025, byť vypracovaný posudkovou komisí složenou také z odborné lékařky z oboru psychiatrie, požadavek jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti, jak je definován shora citovanou judikaturou, nenaplnil a závěry vyslovené zdejším soudem nerespektoval a vytýkané nedostatky neodstranil.
37. Posudek, kromě citace závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie ze dne 14. 9. 2024, vypracovaného pro účely omezení svéprávnosti, a stručného hodnocení zprávy z oboru klinické psychologie Mgr. K. z června 2025, neobsahuje nic nového. Posudková komise, s výjimkou povšechného obecného výčtu zvládaných dílčích schopností, neuvedla, jak se vypořádala s namítanými nedostatky předchozího hodnocení, tedy s námitkami žalobkyně a skutečnostmi plynoucími z jednotlivých lékařských a odborných zpráv, jichž se na podporu svého náhledu na věc žalobkyně dovolávala. Žalovaný má nepochybně pravdu v tom, že odborné závěry posudkové komise mají zásadní důkazní hodnotu. Nicméně, aby bylo možné vzít vypracovaný posudek jako podklad pro rozhodnutí žalovaného, je nutné, aby posudková komise srozumitelně a s poukazem na rozhodné skutečnosti vysvětlila, proč přes tvrzení žalobkyně či jednotlivá zjištění, obsažená zejména v psychologických a psychiatrických zprávách, na která soud konkrétně poukázal, dospěla k závěru, že ta která životní potřeba je i přesto žalobkyní zvládána (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32).
38. Soud považuje za důvodné žalobní námitky týkající se hodnocení znaleckého posudku MUDr. J. M. ze dne 14. 9. 2024. Znalecký posudek byl vyžádán civilním soudem pro účely

hodnocení celkové způsobilosti k právním úkonům, nikoli za účelem hodnocení jednotlivých životních potřeb, jak jsou vymezeny zákonem o sociálních službách a prováděcí vyhláškou. Z posudku není zřejmé, jak se citované znalecké závěry konkrétně promítají do hodnocení základních životních potřeb jako zvládaných. Není zřejmé, jak se posudková komise vypořádala se zjištěním, že žalobkyně je pouze částečně orientovaná situací, a jaký význam má znalecké zjištění, že se diagnostikovaná duševní porucha projevuje ve všech oblastech života, kdy jsou žalobkyniny schopnosti rozpoznávací a ovládací snižené až mírou podstatnou a běžných záležitostí každodenního života je schopna nikoli samostatně, ale nejlépe s dohledem.

39. Rovněž hodnocení zprávy Mgr. K. ze dne 9. 6. 2025 z oboru klinické psychologie, jež byla vyžádána pro účely posouzení funkčních schopností při každodenních činnostech a praktických dovednostech, má soud za nedostatečné. Posudková komise poukázala pouze na absenci číselné hodnoty IQ, aniž vysvětlila, proč je tato hodnota nezbytná pro validitu učiněných závěrů. A to v situaci, kdy např. ve znaleckém posudku ani při vlastním vyšetření žalobkyně posudkovou komisí nebyla hodnota IQ nutně stanovena. Soud číselnou hodnotu IQ nenalezl ani v předchozí psychologické zprávě Mgr. K. z roku 2023, ani psychiatrickém nálezu ze dne 30. 3. 2023. Není tedy zřejmé, proč je z tohoto důvodu zmíněná skutečnost hodnocena jako něco, co důkazní hodnotu tohoto podkladu snižuje. Pokud jde o rozpor závěrů této zprávy, dle které se jedná o zhoršený aktuální intelektový výkon na hranici pásma lehkého a středně těžkého mentálního opoždění s nevyrovnanými jednotlivými dovednostmi, s dřívějšími závěry, nepovažuje soud vypořádání tohoto rozporu za dostatečné. Pouhé obecné spekulativní konstatování posudkové komise, že nelze vyloučit indispozici při daném vyšetření, nestačí. Stranou zůstaly námitky zhoršeného výkonu exekutivních funkcí ze strany žalobkyně, které dokládala právě aktuálními psychologickými zprávami Mgr. K. a poukazem na omezení svéprávnosti žalobkyně na základě vypracovaného znaleckého posudku. Posudková komise se nezabývala ani tím, zda k odlišným závěrům nemohlo vést užití standardizovaného testu WISC-V, na což žalobkyně poukazuje.
40. Nadále platí, že posudkové hodnocení ani po 2. doplnění ze dne 6. 8. 2025 neobsahuje řádné posouzení základní životní potřeby orientace. Jak již soud konstatoval ve zrušujícím rozsudku, tuto základní životní potřebu hodnotila v minulosti jako nezvládanou posudková komise (viz rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2023) i posudková lékařka OSSZ (viz posudek ze dne 19. 12. 2023). Posudková komise opětovně svůj odlišný závěr a vyvstálé rozpory přesvědčivě nevysvětlila. Posudek, a tedy ani odůvodnění rozhodnutí žalovaného, nereaguje na rozdílné hodnocení v lékařských, resp. jiných nálezech, na které žalobkyně opakovaně poukazuje. Posudková komise se nevypořádala s tím, že ve zprávě z psychologického vyšetření Mgr. K. ze dne 3. 11. 2023 bylo zmíněno, že žalobkyně má v anamnéze nadále přetrvávající obtíže v oblasti exekutivních funkcí a že má sníženou celkovou orientaci. I v dalších zprávách Mgr. K. setrvala na zjištěných potížích s orientací. Na základě logopedického vyšetření v odborném nálezu ze dne 28. 11. 2023 Mgr. M. konstatovala, že žalobkyně je sice na těle orientovaná, ovšem v časové orientaci má výrazné potíže. Rovněž v lékařské zprávě z oboru psychiatrie ze dne 30. 3. 2023 MUDr. S. uvedla, že žalobkyně není schopná poznávat hodiny a časy, nepozná hodiny, neorientuje se v exteriéru, není schopná číst jízdní řády. Soud trvá na tom, že tyto skutečnosti ve svém souhrnu zavdávají pochybnosti ohledně schopnosti žalobkyně, která trpí lehkou mentální

retardací a poruchou exekutivních funkcí, zvládat v přijatelném standardu základní životní potřebu orientaci. Přitom za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nejen poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, ale také mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se nejen místem a osobou, ale rovněž časem, a dále orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat. A soud připomíná, že přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Právě o schopnosti orientovat se časem a mít přiměřené duševní kompetence v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby, lze na podkladě zmíněných odborných hodnocení pochybovat. Reakci posudkové komise na tyto odborné výsledky považuje soud za nedostatečnou. Dříve vytýkané nedostatečné vypořádání zmíněných odlišných stanovisek odborných lékařských zpráv, resp. jiných vyšetření, která uváděla potíže žalobkyně s orientací v čase, nebylo odstraněno.

41. Přitom tato odlišná stanoviska zpochybňují posudkové závěry ohledně zvládnutí některých dalších základních životních potřeb, u nichž se pro jejich zvládnutí hodnotí v souladu s § 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. rovněž to, zda je posuzovaná osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Obecný závěr posudkové komise, že výčet nezvládaných základních životních potřeb koreluje soudně znaleckému hodnocení, je nedostatečný.
42. Nedává přesvědčivou odpověď na to, že porucha exekutivních funkcí podle výsledků psychologického vyšetření Mgr. K. ze dne 3. 11. 2023 a ze dne 9. 6. 2025 a následně dne 5. 9. 2025 narušuje plánování činností a času, což se negativně projevuje i v nezvládnutí dalších žalobkyní zmíněných základních životních potřeb. Konkrétní zjištění uvedená v těchto nálezech nebyla v posudku přesvědčivě vyvrácena. Dále psychiatrická MUDr. S. ve zprávě ze dne 30. 3. 2023 zmiňovala nejen dyspraxii, sníženou orientaci v čase, ale také omezenou sebeobsluhu, a z důvodu charakteru a tíže diagnóz konstatovala nutnost celodenního dohledu a péče druhé osoby mj. při adekvátním oblékání. Základní životní potřebu oblékání a obouvání posudková komise znovu hodnotila s ohledem na pohybové omezení žalobkyně, schopnost vybrat si odpovídající oblečení dovodila, aniž bylo zřejmé, jak se vypořádala s odlišným zjištěním z psychiatrického vyšetření Mgr. S., která zmínila nutnost téměř neustálého dohledu a dopomoci a potíže s osvojováním sebeobslužných dovedností a každodenních činností, výslovně nutnost dohledu při hygieně a adekvátním oblékání. U základní životní potřeby stravování se posudková komise opět omezila na hodnocení výběru potravin, porcování a přemístění stravy a konstatování toho, že žalobkyně nemá speciální dietní režim, nezabývala se ale její schopností vybrat si ke konzumaci nápoj a potraviny s ohledem na potíže s časovým plánováním a schopností rozpoznat potřebu najíst se či napít se. Klinické psycholožka Mgr. K. konstatovala potřebu neustálého dohledu při každodenních činnostech a zvládání praktických dovedností. Stejně o tom hovoří zpráva z psychologického vyšetření Mgr. K. ze dne 5. 9. 2025.
43. V posudku zůstaly nevypořádané i soudem dříve vytýkané nedostatky ve vztahu k posouzení základní životní potřeby komunikace jako zvládané. Posudková komise zopakovala dřívější závěry. Znovu nehodnotila závěry odborných lékařských zpráv a dalších podkladů, které měla k dispozici a ze kterých vyplývala zjištění odlišná. Nevyjádřila se ke skutečnostem uvedeným v nálezu klinické logopedky Mgr. M. ze dne 28. 11. 2023, ze kterého

vyplývá, že porozumění (identifikace pojmů, slovní pokyny, reakce na verbální podněty) neodpovídá věku, žalobkyně má problém zapamatovat si nejen vícečetná zadání, má problémy s výbavou slov, které již používala. Nález zmiňuje sníženou schopnost doptat se, vytvořit otázku, zformulovat požadavek, vyjádřit určitou potřebu. Rovněž ze zprávy psychologky Mgr. K. ze dne 3. 11. 2023 vyplývá, že žalobkyně je v pásmu lehkého mentálního opoždění, současně ale v úkolech zaměřených na verbální vyjadřování a porozumění nepsaným sociálním pravidlům a normám je na testové úrovni 7,5 až 8 let věku. Závěrem bylo, že žalobkyně není schopna adekvátně věku vyhodnotit důsledky svého jednání, komunikovat a chovat se způsobem adekvátním věku. K obdobným závěrům dospěla Mgr. K. i novější zprávě ze dne 9. 6. 2025, v níž bylo zopakováno, že úroveň samostatnosti a každodenního fungování odpovídá mladšímu školnímu věku, v mnoha oblastech předškolnímu. Z lékařské zprávy z oboru psychiatrie MUDr. S. ze dne 30. 3. 2023 vyplývá potřeba celodenního dohledu a péče druhé fyzické osoby v oblastech sociální komunikace, zpráva výslovně uvádí, že žalobkyně nechápe kontext komunikace, někdy si vymýšlí svoje vlastní slova. Pokud přesto posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně zvládá základní životní potřebu komunikace, bylo její povinností shora uvedené závěry podkladů odpovídajícím způsobem vyhodnotit a odůvodnit, proč lze žalobkyni považovat za osobu, která je schopna v přijatelném standardu vykonávat aktivity podle písm. c) přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. V odvolání žalobkyně upozorňovala i na další podklady, které jejímu tvrzení o obtížích komunikovat odpovídajícím způsobem vypovídají. Ani na ně posudková komise v doplňujícím posudku nereagovala.

44. Funkční dopady fyzického postižení žalobkyně byly nově posudkové komise dokládány aktuální zprávou z oboru neurologie MUDr. R. ze dne 6. 12. 2024. K tomuto odbornému podkladu se posudková komise vůbec nevyjádřila, na tento nedostatek žalovaný nerefletoval. Není zřejmé, zda tato zpráva předchozí hodnocení funkčních souhrnných dopadů výrazné skoliózy, hypotonie, dystonie, poruchy jemné a hrubé motoriky, poruchy koordinace pohybu na schopnost zvládat sebeobslužné činnosti potvrzuje či naopak vyvrací. A jak tato zpráva koresponduje tvrzením žalobkyně, že zmíněné zdravotní potíže negativně ovlivňují sebeobslužné úkony, které se hodnotí v rámci některých základních životních potřeb (oblékání, hygiena).
45. Soud tedy konstatuje, že ani 2. doplnění posudku ze dne 6. 8. 2025 nepřineslo úplné, přesvědčivé a správné hodnocení zvládání základních životních potřeb, neboť posudek nereagoval na konkrétně vytýkané deficitní předchozího posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaným nebyl v řízení o přiznání příspěvku na péči náležitě zjištěn skutkový stav věci, tedy že žalobkyně je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby pouze ve stupni I (lehká závislost), neboť nezvládá pouze 3 základní životní potřeby.
46. Pro úplnost lze dodat, že žalobkyní předložené přílohy jsou již součástí správního spisu, kterým soud ve správním soudnictví dokazování neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117), resp. byly k dispozici posudkové komisi. Žalobkyně pak výslovně nenavrhla doplnění či zopakování dokazování ze strany soudu.
47. V závěru soud k namítané systémové podjatosti posudkové komise uvádí, že tuto námitku jako nedůvodnou vypořádal již v rozsudku č. j. 60 Ad 1/2025-89 a za závěrech v něm uvedených setrvává. Opakuje tedy, že podle konstantní judikatury správních soudů skutečnost, že zdravotní stav posuzované osoby (ať již pro účely invalidity či stupně

závislosti) byl posuzován posudkovou komisí jako orgánem Ministerstva práce a sociálních věcí, sama o sobě nečiní posudek neobjektivním či nepoužitelným důkazem. Objektivita posudkové komise je garantována především jejím složením (členy jsou nejen posudkoví lékaři a tajemníci z řad pracovníků ministerstva, ale i odborní lékaři jednotlivých klinických oborů, tedy osoby odlišné od pracovníků ministerstva), a skutečnost, že posudková komise je orgánem ministerstva, není důvodem k pochybnostem o objektivitě jejich závěrů (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2003, č. j. 5 Ads 4/2003-35, publ. pod č. 33/2003 Sb. NSS).

48. Na druhou stranu nelze posudek posudkové komise brát automaticky jako jednoznačný, úplný a přesvědčivý jen s ohledem na skutečnost, že byl vypracován posudkovými lékaři, kteří, jak uvádí žalovaný v závěru napadeného rozhodnutí, splňují kvalifikační předpoklady stanovené pro posudkové lékaře zákonem č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta. Přes tyto odborné kvalifikační předpoklady posudkových lékařů je v souladu se shora citovanými judikaturními závěry třeba, aby se posudková komise vypořádala a přesvědčivě vysvětlila, proč není možné vycházet z odlišných závěrů plynoucích z odborných nálezů a tvrzení posuzované osoby.

V. Závěr a náklady řízení

49. Z uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s.
50. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
51. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vysloveným právním názorem soudu vázán. Bude znovu jeho povinností zajistit, aby jeho rozhodnutí vycházelo z řádného, úplného a přesvědčivého posouzení stupně závislosti žalobkyně. Bude tedy muset obstatat takový posudek, který bude komplexně hodnotit žalobkynino kombinované zdravotní postižení rovněž ve světle výsledků odborných lékařských zpráv, znaleckého posudku a jiných podkladů a řádně se s nimi vypořádat, stejně jako s odlišným hodnocením posudkové lékařky OSSZ a dřívějším hodnocením posudkové komise ohledně zvládání základní životní potřeby orientace. V podrobnostech soud odkazuje na shora popsané deficity předchozího posouzení posudkovou komisí. Zjištěný skutkový stav bude muset být v posudku řádně a přesvědčivým způsobem zdůvodněn tak, aby bylo zřejmé, jak se na základě veškerých shromážděných podkladů ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách posudková komise vypořádala s případnými rozdíly, které vyvstaly ohledně schopností žalobkyně zvládat jednotlivé dílčí aktivity ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2008 Sb. Zmíněným požadavkům by také mělo odpovídat vyžádání posudku ze strany žalovaného.
52. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
53. Žalobkyně byla úspěšná, soud jí proto proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení. Ty byly v jejím případě tvořeny poštovním ve výši 125 Kč v souvislosti s podáním žaloby.

Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit ve stanovené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. dubna 2026.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně